

ส่วนที่ 2

บริษัทที่ออกหลักทรัพย์

ชื่อบริษัท	: บริษัท สามชัย สตีล อินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
ลักษณะการประกอบธุรกิจหลัก	: ผู้ผลิตและจำหน่ายท่อเหล็กเพื่อใช้งานในอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์
ที่ตั้งสำนักงานใหญ่	: เลขที่ 75/14, 75/17,85 หมู่ที่ 5 ซอยวัดโสมภณราม ถนนเอกชัย ตำบลโคกขาม อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร 74000
โฮมเพจบริษัท	: www.samchaisteel.com
เลขทะเบียนบริษัท	: 0107574700248
โทรศัพท์	: (034) 833-891
โทรสาร	: (034) 833-895

บริษัทมีวัตถุประสงค์ในการนำเงินที่ได้จากการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งนี้ประมาณ 300 ล้านบาท เพื่อซื้อเครื่องจักรสำหรับผลิตผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่คือ ผลิตภัณฑ์ท่อเหล็กขนาดใหญ่ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางตั้งแต่ 8 นิ้ว ถึง 18 นิ้ว และท่อเหล็กทรงเหลี่ยมขนาดหน้าตัดตั้งแต่ 5 นิ้ว x 5 นิ้ว ถึง 14 นิ้ว x 14 นิ้ว โดยคาดว่าจะสามารถเริ่มดำเนินการผลิตได้ราวปลายปี 2548 ดังรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 6 เรื่องโครงการในอนาคต

1. ปัจจัยความเสี่ยง

1.1 ความเสี่ยงจากการพึ่งพิงผู้ผลิตวัตถุดิบรายใหญ่ในประเทศเพียง 3 ราย

ในปี 2546 บริษัทซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน (Hot Rolled Coil) ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตท่อเหล็กและเหล็กแผ่นดำเกือบทั้งหมดจากผู้ผลิตและจำหน่ายรายใหญ่ของประเทศไทยซึ่งมีเพียง 2 ราย คือ กลุ่มบริษัท สหวิริยาสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) และกลุ่มบริษัท สยามสตริปมิลล์ จำกัด (มหาชน) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71 และร้อยละ 24 ของมูลค่าการสั่งซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนทั้งหมดในปี 2546 ตามลำดับ ซึ่งผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศทั้งสองรายดังกล่าวมีกำลังการผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนรวมกันประมาณ 3.90 ล้านตันต่อปีในขณะที่ความต้องการใช้ในประเทศสูงถึงราว 5.70 ล้านตันต่อปี ทำให้บริษัทมีความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบ หากผู้ผลิตทั้งสองรายดังกล่าวไม่สามารถส่งมอบวัตถุดิบให้แก่บริษัทได้ตามความต้องการใช้ของบริษัทและบริษัทไม่สามารถจัดหาจากแหล่งอื่นได้ทันตามแผนการผลิตและการส่งมอบสินค้าให้แก่ลูกค้า

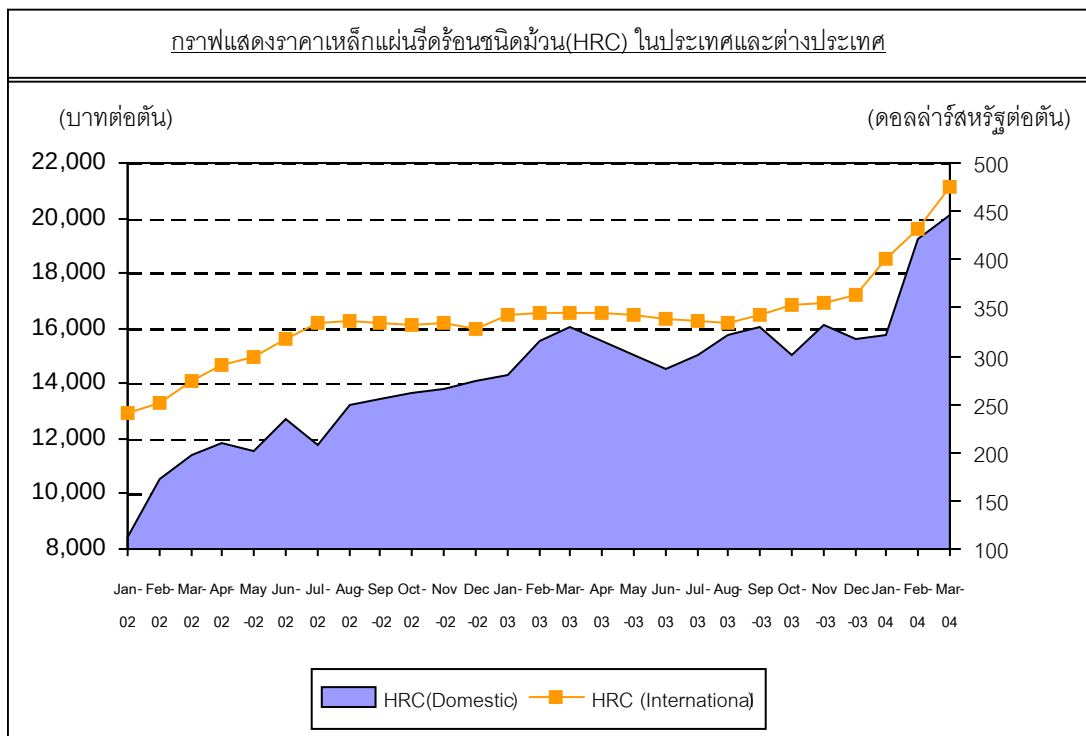
เพื่อเป็นการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตให้มีประสิทธิภาพและลดความเสี่ยงจากการขาดแคลนวัตถุดิบซึ่งถือเป็นต้นทุนการผลิตหลัก บริษัทได้มีการวางแผนการผลิตและดำเนินการสั่งซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนล่วงหน้าประมาณ 1 เดือน โดยคำนึงถึงแนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการใช้วัตถุดิบเป็นสำคัญ นอกจากนี้ บริษัทยังได้ดำเนินการจัดการลดความเสี่ยงดังกล่าวโดยการสั่งซื้อวัตถุดิบที่มีคุณภาพทัดเทียมกันและมีราคาไม่แตกต่างจากราคาที่ซื้อภายในประเทศจากผู้ผลิตในต่างประเทศที่ไม่เข้าข่ายตามมาตรการการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping Duty) ของกรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ แต่อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์ได้ประกาศยกเลิกมาตรการดังกล่าวชั่วคราวเป็นระยะเวลา 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 11

มีนาคม 2547 ดังรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการการตอบโต้การทุ่มตลาด (Anti-Dumping Duty) ในส่วนที่ 2 ข้อ 3.2.4 เรื่องแนวโน้มและภาวะอุตสาหกรรม ซึ่งการยกเลิกมาตรการดังกล่าวชั่วคราวนี้ ทำให้บริษัทมีช่องทางการจัดหาเหล็กแผ่นรีดร้อนจากต่างประเทศได้มากขึ้น หากราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนในต่างประเทศมีราคาถูกกว่าหรือต่ำกว่าราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนที่บริษัทจัดหาได้ภายในประเทศ

นอกจากนี้ ในปี 2547 บริษัท นครไทยสตีลปริมิลล์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนรายที่สามของประเทศได้เริ่มเปิดดำเนินการผลิต ทำให้กำลังการผลิตเหล็กรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 1.5 ล้านตันต่อปี จึงทำให้บริษัทมีแหล่งวัตถุดิบในประเทศเพิ่มมากขึ้นและช่วยลดความเสี่ยงของบริษัทจากการขาดแคลนวัตถุดิบลง

1.2 ความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาวัตถุดิบประเภทเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน

เหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน (Hot Rolled Coil) เป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตท่อเหล็กซึ่งคิดเป็นร้อยละ 91 ของต้นทุนขาย โดยบริษัทสั่งซื้อเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนจากผู้ผลิตภายในประเทศคิดเป็นร้อยละ 95 ของปริมาณการสั่งซื้อทั้งหมด ทั้งนี้ราคาคงเหลือของบริษัทยังจะแปรเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกับราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศจึงมีผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนขายและผลกำไรของบริษัท หากบริษัทไม่สามารถปรับเพิ่มราคาของผลิตภัณฑ์ในอัตราที่เท่ากันหรือมากกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วน โดยที่ผ่านมาการเคลื่อนไหวของราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศและต่างประเทศมีการเปลี่ยนแปลงดังเห็นได้จากกราฟด้านล่างนี้

ที่มา : ข้อมูลราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนในประเทศมาจากบริษัท

ข้อมูลราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนต่างประเทศมาจาก MEPS (International) Ltd.

จากกราฟข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2545 เหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนในประเทศซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักของบริษัทมีราคาที่สูงขึ้นและมีราคาค่อนข้างถูก เนื่องจากผลกระทบจากการท่วมตลาดของเหล็กแผ่นรีดร้อนจากต่างประเทศทำให้ราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนมีการปรับราคาลงต่ำสุดประมาณ 10,000 บาทต่อตัน อย่างไรก็ตามภายหลังจากที่กระทรวงพาณิชย์ได้ออกมาตรการคุ้มครองผู้ผลิตเหล็กแผ่นรีดร้อนในประเทศในเดือนกรกฎาคม 2545 ทำให้ราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนปรับตัวสูงขึ้นและมีความผันผวนลดลง แต่ด้วยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกทำให้ปริมาณการใช้เหล็กของโลกเพิ่มขึ้นอย่างมากจากความต้องการของประเทศจีน อินเดีย กลุ่มประเทศรัสเซีย ทำให้ราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนมีการปรับราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะในช่วงปลายปี ปี 2546 ราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนมีราคาสูงถึง 16,000 บาทต่อตัน และเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องถึงราคาประมาณ 20,000 บาทต่อตันในไตรมาสที่ 1 ปี 2547

อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารของบริษัทได้มีการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาวัตถุดิบอย่างใกล้ชิดเพื่อประเมินสถานการณ์และแนวโน้มของราคาและปริมาณความต้องการใช้เหล็กทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการสั่งซื้อและบริหารจัดการปริมาณวัตถุดิบคงคลังซึ่งเป็นต้นทุนหลักของบริษัทให้มีความเหมาะสม โดยบริษัทมีนโยบายที่จะลดปริมาณวัตถุดิบคงคลังหากราคาวัตถุดิบมีแนวโน้มการปรับตัวลดลงและเพิ่มปริมาณวัตถุดิบคงคลังหากราคาวัตถุดิบมีแนวโน้มที่จะปรับตัวเพิ่มสูงขึ้น โดยผู้บริหารของบริษัทคาดว่าราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนจะยังมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นและทรงตัวอยู่ในระดับสูงไปอีก 1 ถึง 2 ปี ข้างหน้าจากความต้องการใช้เหล็กทั่วโลกในปริมาณสูง โดยเฉพาะประเทศจีน ซึ่งถึงแม้ว่ามีนโยบายปรับลดอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2547 ลงแล้วก็ตาม ก็ยังคงมีความต้องการในระดับสูงอยู่

สำหรับการกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์ของบริษัทนั้นไม่มีการกำหนดเพดานราคาโดยข้อจำกัดทางกฎหมายใดๆ แต่ด้วยราคาของท่อเหล็กที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับราคาเหล็กแผ่นรีดร้อนชนิดม้วนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้น ฝ่ายขายของบริษัทจึงได้จัดให้มีการประชุมในทุกสัปดาห์เพื่อพิจารณากำหนดราคาขายสินค้าโดยพิจารณาจากต้นทุนขายของบริษัทในขณะนั้นบวกด้วยอัตรากำไร รวมทั้งได้นำราคาในท้องตลาดของผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทในขณะนั้นมาประกอบการพิจารณากำหนดราคาสินค้ารวมด้วย

1.3 ความเสี่ยงจากการมีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการบริหารงาน

ภายหลังจากการเสนอขายหุ้นสามัญเพิ่มทุนในครั้งนี้ กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ คือ ครอบครัวลีลาชัยเจริญภัณฑ์ และครอบครัวชินธรรมมิตร (ดูรายละเอียดในส่วนที่ 2 ข้อ 8.2 ผู้ถือหุ้น) จะถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 32.15 และร้อยละ 29.71 ตามลำดับ รวมกันแล้วเท่ากับร้อยละ 61.86 ซึ่งมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดของบริษัท จึงทำให้กลุ่มผู้ถือหุ้นใหญ่ดังกล่าวสามารถควบคุมคะแนนเสียงในการลงมติที่สำคัญได้เกือบทั้งหมดไม่ว่าในเรื่องการแต่งตั้งกรรมการ หรือการขอมติในเรื่องอื่นที่ต้องใช้เสียงส่วนใหญ่ของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ยกเว้นในเรื่องที่กฎหมายหรือข้อบังคับบริษัทกำหนดให้ต้องได้รับเสียง 3 ใน 4 ของจำนวนหุ้นที่เข้าประชุมและมีสิทธิออกเสียง เช่น การเพิ่มทุน และการลดทุน เป็นต้น ดังนั้น ผู้ถือหุ้นรายอื่นที่เข้าร่วมประชุมและมีสิทธิออกเสียงอาจไม่สามารถรวบรวมคะแนนเสียงเพื่อตรวจสอบและถ่วงดุลการบริหารของผู้ถือหุ้นใหญ่นอกจากคณะกรรมการตรวจสอบที่ทำหน้าที่แทนผู้ถือหุ้นรายย่อย

1.4 ความเสี่ยงในเรื่องตลาดรองสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์

บริษัทมีความประสงค์จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชนในครั้งนี้อยู่ก่อนที่จะได้รับผลการพิจารณาของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งนี้บริษัทได้ยื่นคำขออนุญาตนำหลักทรัพย์เข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้วเมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2547 และบริษัทหลักทรัพย์ ซีมิโก้ จำกัด (มหาชน) ในฐานะที่ปรึกษาทางการเงินได้พิจารณาคุณสมบัติของบริษัทในเบื้องต้นแล้ว เห็นว่าบริษัทมีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ อย่างไรก็ตาม บริษัทยังมีความไม่แน่นอนที่จะได้รับอนุญาตจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงอาจมีความเสี่ยงเกี่ยวกับสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัทในตลาดรองและอาจไม่ได้รับผลตอบแทนจากการขายหุ้นได้ตามราคาที่คาดการณ์ไว้ หากหลักทรัพย์ของบริษัทไม่สามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้